

Alex Vissering thuis in zijn muziekkamer. © HAN DE GRAAF

Veredelde potloodventerij van een rattenvanger

Van onze verslaggever
PITER BERGSTRA

Ter Apel – "Wat mij drijft? Ik weet het niet. Veredelde potloodventerij denk ik."

Alex Vissering is geen dikdoener. Komende zaterdag staat hij voor de tweede keer met een theatershow in 't Kielzog in Hoogezand. Twee jaar geleden was zijn eerste theatershow *In 't zog van n vrumde vogel* zo'n succes, dat het theater hem voor een tweede versie vroeg. Dat vindt hij schitterend, maar hij verbeeldt zich niks.

Show nummer twee is van het beproefde recept. Vissering treedt solo op en samen met zijn begeleidingsbands Hollywood Horse Shit en Vrizze Wichter. Hij zingt eigen liedjes in het Gronings, folknummers in het Engels. Dan brengt hij ook nog in het Nederlands: liedjes van mensen die hij bewondert. Cornelis Vreeswijk bijvoorbeeld, aan wie zijn stem wel wat doet denken. Hij praat de nummers zelf conference-achtig aan elkaar. "Maar ik weet niet of dat lukt. Wel als ik in vorm ben. Zo niet, dan worden het meer zakelijke mededelingen."

De provinciale muskusrattenvanger uit Ter Apel ziet de show met spanning tegemoet. "Ik ben in gedachten al 200 keer opgekomen en afgegaan. Faalangst, maar als ik echt opkom gaat het goed", zegt hij.

Amateuristisch

Het programma is eenmalig. Het moet dus in een keer goed, try outs zijn er niet bij. "Jammer, maar je hebt maar een paar theaters in Groningen. De grote theaters vinden dat Groninger gedoe een beetje amateuristisch. Dat is het ook. Ik ben geen *profi* en heb ook niet die ambitie. Niet meer, wel gehad. Maar ik ben wel op en top muzikant. En ik weet dat ik liedjes schrijven kan. Het zijn geen wereldhits, maar ik ben wel zo kritisch dat ik vind dat het een beetje niveau moet hebben."

Geen grote pretenties dus. De theatershow moet vooral een gezellige boel worden, benadrukt Vissering. "Ik vind het verschrikkelijk leuk op te treden met die goeie muzikanten om me heen. Met mijn eigen liedjes staan we straks vier-, vijfhonderd man te vermaken. Dat is de droom van iedere muzikant. Ik ben misschien de enige rattenvanger in

het land die dat heeft. Misschien wel van de hele wereld."

Rattenvanger is en blijft hij dus. "Het is het mooiste beroep ter wereld. De combinatie is heel goed. Die vrijheid in het veld. En ik heb altijd wel een stukje papier en een ballpoint bij de hand. Als ik een keer een zoete inval krijg kan ik het zo opschrijven."

Het Wad

Zijn liedjes zijn soms romantisch, soms ironisch, soms maatschappijkritisch. Ze gaan over Westerwolde of het Wad, over de mooie natuur, over zijn eigen geluk. Wie een militair oefenterrein in Oost-Groningen wil inrichten, vindt een protestlied van Alex Vissering op zijn weg.

"Een beetje zoeken, een beetje schoppen", zegt hij zelf. "Ik ben een geëngageerd zanger, ik heb overall een mening over en af en toe schrijf ik er een liedje bij."

Hij schrijft stevast Groningse teksten. "Als je in het Gronings denkt, moet je er ook in schrijven. Als je een Grunneger tekst in het Nederlands vertaalt, blijft er geen spaan van over. Dan is de zeggingskracht weg. 't Grunnegs is

een roege en slichte taal. Recht voor z'n raap."

Zaterdag staat Alex Vissering in theater 't Kielzog in Hoogezand.

Alex Vissering (46).

Geboren in Musselkanaal.

Woonplaats: Ter Apel.

Opleiding: schoenmaker.

Beroep: muskusrattenvanger.

Speelt gitaar en piano en zingt.

Speelde bij rockformatie

Woodywiss en reisde stad en

land af in de top-40-band Na-

meless.

Schnabbelt nu met zijn band

Hollywood Horse Shit.

Schrijft zelf de teksten (Wester-

wolds) en muziek voor zijn liedjes.

Drie CD's: 'Zundagmörn' (1988),

'Vrumde Vogel' (1995), 'Mien

verhaal' (2001)

Nuhn 24-1-02